

Jezuiti (Društvo Isusovo)

Iz knjige: „Tajna istorija jezuita” Edmonda Parisa; prevod sa francuskog, 1975:

O autoru “Edmond Paris”:

„Raskrivši takvu zaveru, stavio je svoj život na kocku. Edmond Paris me nikada nije poznao, ali sam ga poznao bez da sam ga lično sreo kada sam, sa drugim jezuitima pod ekstremnom zakletvom i indukcijom bio obavešten o imenima institucija i pojedinaca u Evropi koji su bili opasni po ciljeve rimokatoličke crkve. Njegovo ime je dato nama.” „Dela Edmonda Parisa o rimokatolicizmu donela su zakletvu od strane jezuita da: 1] unište njega, 2] unište njegovu reputaciju, uključujući njegovu porodicu i, 3] unište njegov rad.

-Dr. Alberto Rivera [bivši jezuitski sveštenik]

Menjaju se imena i lica, ali ovo je i dalje isti program poput jevrejskog komunizma. Hrišćanstvo je priprema za komunizam. Kada bilo koji od njih ne uspe, drugi je spreman da preuzme kontrolu nad regionom ili državom. Baš kao što je bivši SSSR pao 1991. godine, zajedno sa drugim zemljama „gvozdene zavese”, hrišćani su se vratili nazad kao buve na psu, beskrajno i snažno prozelitizirajući i radeći na preobraćenju stanovništva. Ovo je začarani krug.

„Jezuiti tajno i nemilosrdno rade na dva glavna cilja za rimokatoličku instituciju: 1. „Univerzalna politička moć“ i 2. „Univerzalna crkva u ispunjenju proročanstava iz Otkrivenja 6, 13, 17 i 18.“¹

Jezuiti [Društvo Isusovo] su špijuni i odred za ubistvo katoličke crkve. Ljudi koji veruju da je ova institucija „religijska” ili „duhovna” nažalost su obmanuti. Ona jeste i uvek je bila politička u svakom pogledu. To je politički front koji kontroliše ljude koristeći mnoge fiktivne verske likove i ceremonije ukradene iz paganskih religija koje su prethodile Hrišćanstvu. Odvajanje crkve od države ne znači ništa katoličkoj crkvi, koja nemilosrdno i neumorno radi na svetskoj dominaciji na sve moguće načine. Ova institucija je izgrađena na masovnim ubistvima, mučenju, iznuđivanju, organizovanom kriminalu, lažima i lišavanju čovečanstva istinske duhovnosti. Ona kontroliše kraljeve, kraljice, plemstvo, predsednike, vlade i skoro svakoga na vlasti.

Postoje tvrdnje o „crnom papi”. Ovo je samo mit; mit za skretanje odgovornosti sa katoličkog pape i njegove organizacije zločinaca. U stvari, oni koriste koncept hegelijanstva tako što igraju obe strane protiv sredine da bi stekli kontrolu. Ovo je analogno nekome ko otvoreno propoveda protiv upotrebe nedozvoljenih droga, otvoreno radi za DEA u pretvarajući se da se bori protiv nezakonite upotrebe droga, a u tajnosti, upravlja švercovanjem i distribucijom droge direktno iz DEA; ovo nazivamo „pokvareni pandur”. Dok katolička crkva otvoreno tvrdi da je verska i dobrotvorna institucija, ona tajno vodi i kontroliše organizovane kriminalne aktivnosti, radeći ruku pod ruku sa jevrejskim komunizmom.

Protestanti i pravoslavci su presrećni što osuđuju katolike i iskapaju prljavštinu na njima jer prebacivanje krivice oduzima potrebu da se objašnjava kako se takva degeneracija i odvratni postupci

moгу dešavati unutar hrišćanskih crkava. Naravno, svi znamo da je Satana bio žrtveni jarac za ove zločince sve vreme (svaljivali su krivicu na njega), pošto su oni previše zavedeni i indoktrinirani da vide da je njihov sopstveni „bog“ taj koji ih je uvek obmanjivao.

Ignjatije de Lojola je bio osnivač jezuita. Protestantska reformacija je nanela ozbiljnu štetu neospornoj kontroli katoličke crkve do trenutka kada je on stigao na scenu. Došao je do zaključka da jedini način na koji katolička crkva može da povrati moć koju je izgubila jeste da nametne kanone i doktrine o vremenskoj moći pape i ne samo da uništava živote kroz inkviziciju, kao što su to činili dominikanski sveštenici i časne sestre, već da se tajno infiltriraju u svaku oblast ljudskog života.

„Ustav Isusovog društva je konačno sastavio i odobrio u Rimu Pavle III, 1540. godine, a jezuiti su se stavili na raspolaganje papi, obećavajući mu bezuslovnu poslušnost.“²

„Ignjatije je bio svesniji od bilo kog drugog katoličkog vođe koji su mu prethodili, da je najbolji način da se kontrolišu ljudi, da se postane gospodar njihovog uma. Mi ga prožimamo duhovnim silama koje će mu kasnije biti veoma teško da eliminiše. ...; ove sile mogu ponekad ponovo da isplivaju na površinu nakon više godina kada se nisu ni pominjale, i postanu toliko imperativne da se volja nađe nesposobna da se suprotstavi bilo kojoj prepreci i mora da sledi njihov neodoljivi impuls.“³

Uvek se mora podsetiti kako katolička crkva ima na raspolaganju mnogo ezoterijskog/okultnog znanja zbog vekova konfiskacije, pljačke i sistematskog uklanjanja ovog znanja iz stanovništva. Jezuiti su ovo znanje iskoristili na štetu čovečanstva. Oni su se infiltrirali u svaku državu na licu zemlje. Kroz katoličku sakramentu ispovesti, jezuiti su stekli kontrolu nad kraljevima i kraljicama, vladarima i plemstvom. Čak su im otvoreno ponuđene važne političke funkcije. Uopšte ne bi bilo iznenađujuće da je ucena često korišćena.

„Kad god je neka zemlja bila zaražena jezuitima, oni su uspeli da preuzmu kontrolu. To je učinjeno kroz infiltraciju. Ubrzo nakon toga, vlasti su počele da ih konsultuju o važnim pitanjima, velike donacije su počele da pristižu i ubrzo su „zauzeli sve škole, propovedaonice većine crkava i ispovedaonice svih uticajnih ljudi.“⁴

„Javnost je praktično nesvesna ogromne odgovornosti koju nose Vatikan i njegovi jezuiti na početku dva svetska rata – situacija koja se delimično može objasniti ogromnim finansijama kojima raspolaže Vatikan i njegovi jezuiti, dajući im moć u mnogim sferama, posebno u poslednjim sukobima.“⁵

„Nijedna država nije patila toliko kao Poljska pod dominacijom jezuita. I ni u jednoj drugoj zemlji osim Portugala, društvo nije bilo tako moćno. Dok je Poljska brzo išla ka propasti, broj jezuitskih ustanova i škola rastao je tako brzo da je general od Poljske napravio posebnu kongregaciju 1751.“⁶

Učenje Dalekog istoka je pokvareno dolaskom i najezdom jezuita. Jezuita Robert de Nobile se nastanio u Indiji da bi tamo preobratio mase u katoličanstvo. On se infiltrirao u bramansku sveštenu kastu [uvek apelujući na vladajuće klase]. „Razvio je odeću, navike i način života bramana, pomešao njihove obrede sa hrišćanskim obredima, sve uz odobrenje pape Grgura XV. Preobratio je preko 250.000 Hindusa.“⁷

Odatle, više nego verovatno, dolazi mnoga smešna učenja „novog doba“ sa promocijom Nazarećanina, učenja poput anđela su hrišćanske infiltracije.

„U Južnoj Americi su pokorili starosedeoce koji su kasnije bili primorani da žive pod strogim katoličanstvom. Jezuiti bdiju nad njima...oni kažnjavaju i najmanje greške... Bič, post, zatvor, stub na javnom trgu, javna pokora u crkvi, to su kazne koje koriste.“

„Krivac obučen u odeću pokajnika je sproveden u crkvu gde je priznao svoju krivicu. Zatim su ga bičevali na javnom trgu po krivičnom zakonu... Ovu kaznu krivci su uvek dobijali, ne samo bez mrmljanja, već i sa zahvalnošću... Krivac je, pošto je kažnjen i pomiren, poljubio ruku onome ko ga je kažnjavao, govoreći „Neka te Bog nagradi što si me, ovom laganom kaznom, oslobodio večnih jada koje su mi pretile.“⁸

„Sastavljaćemo pesme; ali neka naši pesnici budu hrišćani, a ne sledbenici pagana koji prizivaju muze, planinske nimfe, morske nimfe, Kaliope, Apolona itd...ili druge bogove i boginje. Štaviše, ako se oni spominju, neka to bude sa ciljem da ih karikiramo, jer su oni samo demoni.“⁹

„Rimokatolička crkva je bila među najbogatijim zemljoposjednicima u severnoj Africi. U Meksiku su imali rudnike srebra i rafinerije šećera, u Paragvaju plantaže čaja i kaka, fabrike tepiha i takođe kontrolu nad snabdevanjem hranom jer su posedovali stoku i izvozili 80.000 mazgi godišnje. A da bi ostvarili još veći profit, očevi nisu oklevali da prevare državnu blagajnu, kao što se vidi u poznatoj priči o takozvanim kutijama čokolade istovarenim u Kadiksu koje su bile pune praha.“¹⁰

„7. januara 1960. godine u Rimu je održana konferencija koja je imala za cilj da donese mirnu koegzistenciju između Sovjeta i istočnog bloka i zapada. U SAD, kardinal Spellman [koji ima brojne fotografije u časopisima i novinama pored važnih svetskih lidera] pozvao je katolike da pokažu otvoreno neprijateljstvo prema gospodinu Hruščovu, kada je posetio Sjedinjene Države i bio ovde gost. Kardinal Otaviani, sekretar Svete kancelarije, održao je najoštrij govoreći u bazilici „Saint Marie-Majeure“ protiv Sovjeta i zapadnih sila koje su bile uključene u mirovni projekat.“¹¹

Moglo bi se zapitati čemu služi rat kada institucija kao što je katolička crkva teži svetskoj vladavini. Ništa što je čovečanstvu poznato ne menja živote, stvara pustoš i otvara ljude za dominaciju više od rata. Obe strane u sukobu su podržane i finansirane od onih koji nameravaju da uspostave svetsku dominaciju i stvaranje ropske države. Na kraju rata, sve dotične zemlje su u dugovima međunarodnih bankara, od kojih je većina u vlasništvu i kojima upravlja Vatikan. Ovde ne treba zanemariti i druge koji rade za iste ciljeve. Sve uključene strane koriste jedni druge da postignu ove ciljeve, usput se

međusobno preziru iz pohlepe i traže uništavanje jedni drugih, tako da ako je cilj postignut, pobednik uzima sve. Ono što im je zajedničko je obožavanje istog „boga“.

Reference:

¹ Vatican Assassins: Wounded in the House of My Friends, The Diabolical History of the Society of Jesus Including: Its Second Thirty Years' War [1914-1945], its Cold War [1945-1990], and Its Assassination of America's First Roman Catholic President, John Fitzgerald Kennedy [1963] by Eric Jon Phelps, © 2001

² Ibid, pp. 23

³ Ibid, pp. 21

⁴ Ibid, pp. 38

⁵ Ibid, pp. 9

⁶ Ibid, pp. 41

⁷ Ibid, pp. 50-51

⁸ Ibid, pp. 56-57

⁹ Ibid, pp. 62

¹⁰ Ibid, pp. 68

¹¹ Ibid, pp 184

Ostale Reference:

The Secret History of the Jesuits by Edmond Paris; translated from the French, © 1975